TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 11. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2003/6/EK — 1. panta 1. punkts — Direktīva 2003/124/EK — 1. panta 1. punkts — Iekšējā informācija — "Precīza rakstura informācijas" jēdziens — Iespējamā ietekme uz finanšu instrumentu cenām noteiktā virzienā

Lieta C-628/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 26. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 2. decembrī, tiesvedībā

Jean-Bernard Lafonta

pret

Autorité des marchés financiers .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kas pilda otrās palātas tiesneša pienākumus, K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents),

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 13. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *J.-B. Lafonta* vārdā – *E. Piwnica*, *avocat*,

— Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *S. Menez*, kā arī *S. Ghiandoni*, pārstāvji,

— Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *A. Wiedmann*, pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, un *P. Gentili*, *avvocato dello Stato*,

* Tiesvedības valoda – franču.

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, kā arī *K. Maćkowska* un *K. Pawłowska*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Hottiaux* un *I. Rogalski*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2014. gada 18. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (OV L 96, 16. lpp.) 1. panta 1. punktu un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju (OV L 339, 70. lpp.), 1. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *J.-B. Lafonta* un *Autorité des marchés financiers* [Francijas Vērtspapīru un tirgu iestādi] (turpmāk tekstā – "*AMF*") par pēdējās minētās Sankciju komisijas 2010. gada 13. decembra lēmumu noteikt *J.-B. Lafonta* naudas sodu par to, ka viņš nav nodevis atklātībā tostarp informāciju par īstenotu finanšu darījumu, kas *Wendel SA* deva iespēju iegūt nozīmīgu līdzdalību *Saint-Gobain* (turpmāk tekstā – "*Saint-Gobain*") grupas kapitālā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/6

3 Direktīvas 2003/6 preambulas 2., 12. un 24. apsvērumā ir noteikts:

"(2) Lai finanšu tirgus būtu vienots un efektīvs, ir vajadzīga tirgus integritāte. Ekonomiskā izaugsme un labklājība nebūs iespējama, ja vērtspapīru tirgu darbība nebūs vienmērīga un sabiedrība neuzticēsies šiem tirgiem. Tirgus ļaunprātīga izmantošana kaitē finanšu tirgu integritātei un vājina sabiedrības uzticību vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem.

[..]

(12) Tirgus ļaunprātīga izmantošana ietver iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas. Tiesību aktu mērķis attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu ir tāds pats kā attiecībā uz tirgus manipulāciju novēršanu: nodrošināt Kopienas finanšu tirgu integritāti un paaugstināt investoru uzticību minētajiem tirgiem.

[..]

(24) Ātra un godīga informācijas nodošana atklātībai stiprina tirgus integritāti, savukārt selektīvi nododot atklātībai informāciju, emitenti var izraisīt to, ka investori zaudē uzticību finanšu tirgu integritātei. [..]"

4 Saskaņā ar Direktīvas 2003/6 1.°panta 1.°punkta pirmo daļu "iekšēja informācija" šīs direktīvas izpratnē ir "kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas".

5 Šīs direktīvas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:

"Dalībvalstis jebkurai otrajā daļā minētajai personai, kurai ir iekšēja informācija, aizliedz izmantot šo informāciju, tieši vai netieši, uz sava vai uz trešās personas rēķina iegādājoties vai realizējot tos finanšu instrumentus, uz kuriem minētā informācija attiecas, vai mēģinot tos iegādāties vai realizēt."

6 Minētās direktīvas 6. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu instrumentu emitenti iespējami īsā laikā darītu sabiedrībai zināmu iekšēju informāciju, kas tieši attiecas uz minētajiem emitentiem."

Direktīva 2003/124

7 Direktīvas 2003/124 preambulas 1. un 3. apsvērums ir formulēti šādi:

"(1) Saprātīgi ieguldītāji pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju, kas tiem jau ir pieejama, tas ir, pamatojoties uz iepriekš pieejamu informāciju. Tādēļ jautājums par to, vai saprātīgs ieguldītājs, pieņemot lēmumu par ieguldījumiem, ņemtu vērā kādu noteiktu informāciju, ir jāizvērtē, pamatojoties uz iepriekš pieejamo informāciju. Šādi izvērtējot, jāņem vērā šādas informācijas paredzamā ietekme ar to saistītā emitenta vispārējās darbības kontekstā, informācijas avota uzticamība un jebkādi citi tirgus rādītāji, kas varētu ietekmēt finanšu instrumentu vai atvasināto finanšu instrumentu, kurš konkrētajos apstākļos saistīts ar šo informāciju.

[..]

(3) Juridiskā noteiktība attiecībā uz tirgus dalībniekiem jāveicina, stingrāk nosakot divus elementus, kas ir būtiski iekšējās informācijas definēšanai, proti, precīzu šādas informācijas raksturu un tās iespējamās ietekmes nozīmi attiecībā uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām."

8 Šīs direktīvas 1. pantā "Iekšējā informācija" ir noteikts:

"1. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punktu, uzskata, ka informācijai ir precīzs raksturs, ja tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, un tā ir pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.

2. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1) punktu, "informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas", ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem."

Francijas tiesības

9 Ar 2004. gada 12. novembra noteikumiem (2004. gada 24. novembra *JORF*, 19749. lpp.) tika juridiski apstiprinātas *AMF* Vispārīgo noteikumu [*Règlement général de l'AMF*] II–VI daļa; II daļas nosaukums ir "Emitenti un finanšu informācija", un VI daļas nosaukums ir "Tirgus ļaunprātīga izmantošana: iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana un tirgus manipulācijas".

10 Minēto vispārīgo noteikumu, kuri izriet no 2007. gada 4. janvāra noteikumiem (2007. gada 20. janvāra *JORF*, 1204. lpp.), II daļā ietvertajā 223-2. pantā ir noteikts:

"I. Ikvienam emitentam ir iespējami īsā laikā jānodod atklātībai visa 621-1. pantā definētā iekšējā informācija, kura uz to tieši attiecas.

[..]"

11 Šo pašu vispārīgo noteikumu VI daļā ietvertā 621-1. panta pirmajā un otrajā daļā ir paredzēts:

"Iekšējā informācija ir precīza informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.

Informācija ir uzskatāma par precīzu, ja tajā ir norādīts uz apstākļu kopumu vai arī jau iestājušos vai potenciālu notikumu un ja no tās var izdarīt secinājumu par šo apstākļu vai šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto finanšu instrumentu cenām."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

12 Kā izriet no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu, laikā no 2006. gada decembra līdz 2007. gada jūnijam *Wendel SA*, kuras valdes priekšsēdētājs bija *J.-B. Lafonta*, ar četrām kredītiestādēm noslēdza "kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumus" ("total return swaps", turpmāk tekstā – "*TRS*"), kuru bāzes aktīvs bija *Saint-Gobain* akcijas. To riska ierobežošanai šīs kredītiestādes iegādājās kopumā 85 miljonus *Saint-Gobain* akciju. Paralēli *TRS* noslēgšanai *Wendel SA* no minētajām kredītiestādēm, kā arī no vienas citas kredītiestādes ieguva finanšu atbalstu, kura kopējā summa bija tuva *TRS* summai.

13 *Wendel SA*, kura 2007. gada 3. septembrī nolēma *TRS* līgumus pakāpeniski izbeigt, laikposmā no minētā datuma līdz 2007. gada 27. novembrim iegādājās vairāk nekā 66 miljonus akciju, kas atbilda 17,6 % no *Saint-Gobain* kapitāla. Laikā no 2007. gada 26. septembra līdz 2008. gada 26. martam *AMF* tika pakāpeniski paziņots par *Saint-Gobain* kapitāla 5 %, 10 %, 15 % un 20 % sliekšņu pārsniegšanu.

14 Atklātas izmeklēšanas par *Saint-Gobain* pamatkapitāla palielināšanas apstākļiem noslēgumā *AMF* pauda viedokli, ka, lai gan *Wendel SA* 2007. gada 3. septembrī bija pieņēmusi oficiālu lēmumu ar *Saint -Gobain* saistītos ekonomiskos riskus pārvērst fiziskā šīs sabiedrības akciju turējumā, šīs izmeklēšanas beigās sagatavotajā ziņojumā ietvertie fakti un sakritība starp *TRS* līgumu parakstīšanu un to, ka *Wendel SA* ieguva finansējumu, kas tai pēc tam ļāva vērtspapīru tirgū iegādāties *Saint-Gobain* akcijas, kuras, izbeidzoties *TRS* līgumiem, realizēja kredītiestādes, liecina, ka *Wendel SA* jau sākotnēji vēlējās iegūt nozīmīgu līdzdalību *Saint-Gobain* kapitālā un ka aplūkojamais finanšu darījums tika veikts galvenokārt šī mērķa dēļ.

15 *AMF* tādējādi izvirzīja pārmetumu *Wendel SA* un *J.-B. Lafonta*, pirmkārt, ka tie nav vēlākais līdz 2007. gada 21. jūnijam, datumam, kurā tika noslēgti visi *TRS*, nodevuši atklātībā *Wendel SA* sagatavotā "finanšu darījuma" – ar mērķi sniegt pēdējai minētajai iespēju iegūt nozīmīgu līdzdalību sabiedrības

Saint-Gobain kapitālā – galvenos raksturlielumus un, otrkārt, ka tie, pirms *Wendel SA* iestājās pienākums paziņot par 5 % sliekšņa sasniegšanu, nav nodevuši atklātībā iekšējo informāciju par to, ka *Wendel SA* šo finanšu darījumu ir īstenojusi, lai iegūtu nozīmīgu līdzdalību *Saint-Gobain* kapitālā.

16 Ar 2010. gada 13. decembra lēmumu *AMF* Sankciju komisija atzina šos pārmetumus par pierādītiem un noteica *Wendel SA* un *J.-B. Lafonta* katram naudas sodu EUR 1,5 miljonu apmērā.

17 *J.-B. Lafonta* cēla *Cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas tiesā] prasību atcelt šo lēmumu, ciktāl viņam ar to bija noteikts naudas sods. Ar 2012. gada 31. maija spriedumu *Cour d'appel de Paris* šo prasību noraidīja.

18 *J.-B. Lafonta* par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību. Savas kasācijas sūdzības pamatošanai *J.-B. Lafonta* norāda, ka *AMF* Vispārīgo noteikumu 621-1. panta, uz kuru ir ietverta norāde šo pašu noteikumu 223-2. pantā, otrās daļas izpratnē informācija ir precīza tikai tad, "ja tajā ir norādīts uz apstākļu kopumu vai arī jau iestājušos vai potenciālu notikumu un ja no tās var izdarīt secinājumu par šo apstākļu vai šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto finanšu instrumentu cenām". No tā *J.-B. Lafonta* ieskatā izriet, ka informācija šīs tiesību normas izpratnē ir precīza tikai tad, ja tā ļauj personai, kuras rīcībā tā ir, paredzēt, kādā virzienā mainīsies attiecīgā vērtspapīra cena, kad šī informācija tiks nodota atklātībai. Tikai tāda informācija, kura ļauj paredzēt, vai attiecīgo vērtspapīru cenas pieaugs vai kritīsies, ļaujot personai, kuras rīcībā tā ir, zināt, vai tai būtu jāpērk vai jāpārdod, un līdz ar to sniedzot tai priekšrocību salīdzinājumā ar visiem pārējiem tirgus dalībniekiem, kuri šo informāciju nezina. *J.-B. Lafonta* piebilst, ka šajā lietā nebija iespējams paredzēt, kā informācijas par to, ka *Wendel SA* ir ieguvusi līdzdalību *Saint-Gobain* kapitālā, atklāšana varētu ietekmēt *Wendel SA* akciju cenu, liekot tai pieaugt vai kristies.

19 *AMF* iebilst, ka šāda prasība pārsniedz to, kas izriet no Direktīvas 2003/6 un Direktīvas 2013/124 teksta formulējuma, kurā nav minēts virziens, kādā informācija varētu ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas. *AMF* uzskata, ka jebkāda informācija, par kuru var tikt secināts, ka, ja tā būtu zināma, tā varētu izraisīt cenas izmaiņas, šī fakta dēļ vien ir uzskatāma par precīzu informāciju un ka kritērijs precīzas un neprecīzas informācijas nošķiršanai ir ietekmes uz tirgu iespējamība.

20 Šajos apstākļos *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka precīza rakstura informācija šo tiesību normu izpratnē var būt tikai informācija, attiecībā uz kuru ar pietiekami lielu varbūtību var tikt secināts, ka tās iespējamā ietekme uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām – tiklīdz tā būs nodota atklātībā – īstenosies noteiktā virzienā?"

Par prejudiciālo jautājumu

21 Vispirms ir jānorāda, ka no Direktīvas 2003/6 preambulas 2. un 12. apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt Eiropas Savienības finanšu tirgu integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticību šiem tirgiem, kura pamatojas it īpaši uz faktu, ka tie ir vienlīdzīgā stāvoklī un ir aizsargāti pret iekšējās informācijas prettiesisku izmantošanu (šajā ziņā skat. spriedumus *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:806, 47. punkts, *IMC Securities*, C-445/09, EU:C:2011:459, 27. punkts, kā arī *Geltl*, C-19/11, EU:C:2012:397, 33. punkts).

22 Šajā nolūkā ar Direktīvas 2003/6 2. panta 1. punktu ir aizliegta iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana, savukārt ar šīs direktīvas 6. panta 1. punktu finanšu instrumentu emitentiem ir noteikts pienākums iespējami īsā laikā darīt sabiedrībai zināmu iekšēju informāciju, kas tieši attiecas uz

minētajiem emitentiem. Kā ir uzsvērts minētās direktīvas preambulas 24. apsvērumā, ātra un godīga informācijas nodošana atklātībai stiprina tirgus integritāti, savukārt selektīvi nododot atklātībai informāciju, emitenti var izraisīt to, ka investori zaudē uzticību finanšu tirgu integritātei.

23 Jēdziens "iekšēja informācija" Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmajā daļā ir definēts kā kāda "precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai "un kas attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, "ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas".

24 Tādējādi jēdziena "iekšēja informācija" definīcijā, kas izriet no šīs tiesību normas, ir ietverti četri būtiski elementi. Pirmkārt, runa ir par precīza rakstura informāciju. Otrkārt, šī informācija nav nodota atklātībai. Treškārt, tā tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem vai to emitentiem. Ceturtkārt, ja to nodotu atklātībai, tā varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenu (spriedums *Geltl*, EU:C:2012:397, 25. punkts).

25 Tiesa norāda, ka, tā kā iekšējā informācija nav publiski pieejama, ir precīza un spēj ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu, tā šādas informācijas turētājam sniedz priekšrocību salīdzinājumā ar visiem citiem ieguldītājiem tirgū, kuriem šādas informācijas nav (skat. spriedumu *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, EU:C:2009:806, 52. punkts).

26 Ir jāmin arī, ka, lai stiprinātu tiesisko noteiktību attiecībā uz tirgus dalībniekiem, Direktīvas 2003/124 uzdevums, kā izriet no tās preambulas 3. apsvēruma, ir precizēt jēdziena "iekšējā informācija" pirmo un ceturto būtisko elementu, kuri tika atgādināti šī sprieduma 24. punktā.

27 Tādējādi attiecībā uz pirmo elementu Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā ir noteikts, ka informācijai "ir precīzs raksturs, ja tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, un tā ir pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām". Attiecībā uz ceturto elementu šīs direktīvas 1. panta 2. punktā ir noteikts, ka informācija, kas varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas, ir informācija, "ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem".

28 Tiesa ir atzinusi, ka divi jēdziena "iekšējā informācija" definīcijas būtiskie elementi, kas ir konkrēti šādi nosaukti Direktīvas 2003/124 1. pantā, ir viens no otra neatkarīgi un ir minimālie nosacījumi, kuriem abiem jābūt izpildītiem, lai informācija varētu tikt kvalificēta kā "iekšēja" informācija Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu *Geltl*, EU:C:2012:397, 52. un 53. punkts).

29 Tagad, kad ir tikuši atgādināti šie principi, ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma mērķis ir vienīgi iegūt paskaidrojumus par pirmo jēdziena "iekšējā informācija" būtisko elementu, proti, informācijas precīzo raksturu.

30 Šajā ziņā ir jākonstatē, kā secinājumu 37. punktā norāda ģenerāladvokāts, ka no minētās tiesību normas formulējuma neizriet, ka formulējums "precīza rakstura" informācija attiektos tikai uz informāciju, kura ļauj noteikt virzienu, kādā varētu notikt attiecīgo finanšu instrumentu vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas izmaiņas.

31 Proti, atbilstoši Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā lietotā formulējuma parastajai nozīmei ir jāuzskata, ka, lai būtu izpildīts tajā minētais nosacījums, pietiek ar to, ka informācija ir pietiekami konkrēta un specifiska, lai veidotu pamatu, atbilstoši kuram būtu iespējams novērtēt, vai apstākļi vai notikums, kas ir tās priekšmets, varētu ietekmēt to finanšu instrumentu cenas, uz kuriem tā attiecas.

Līdz ar to saskaņā ar šo tiesību normu jēdzienā "iekšējā informācija" neietilpst vienīgi neskaidra vai vispārīga informācija, kas neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu.

32 Šo interpretāciju apstiprina arī Direktīvas 2003/124 1. panta vispārējā uzbūve, kā arī Direktīvas 2003/6 mērķis.

33 Runājot par Direktīvas 2003/124 1. panta vispārējo uzbūvi, pēc *J.-B. Lafonta* domām, uzskatīt, ka informācijai ir precīzs raksturs, varētu tikai ar nosacījumu, ka tā dod iespēju tās turētājam paredzēt attiecīgā finanšu instrumenta cenas izmaiņu virzienu, jo tikai šim nosacījumam atbilstoša informācija ļaujot minētajam informācijas turētājam noteikt, vai šis finanšu instruments būtu jāiegādājas vai jārealizē, un līdz ar to sniedzot tam priekšrocību salīdzinājumā ar visiem citiem ieguldītājiem tirgū.

34 Taču šajā ziņā ir jānorāda, ka, tāpat kā Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā, šīs direktīvas 1. panta 2. punktā nav izvirzīta prasība, ka informācijai ir jāļauj noteikt attiecīgo finanšu instrumentu cenas izmaiņu virzienu. Faktiski saprātīgs ieguldītājs konkrētu informāciju var izmantot kā vienu no pamatiem savam ieguldījumu lēmumam, un līdz ar to tā var atbilst minētās direktīvas 1. panta 2. punktā minētajam nosacījumam, pat ja šī informācija neļauj paredzēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas izmaiņas noteiktā virzienā.

35 Attiecībā uz Direktīvas 2003/6 mērķi ir jāuzsver, kā secinājumu 39. punktā norāda ģenerāladvokāts, ka, attiecinot Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta piemērošanas jomu tikai uz informāciju, kas ļauj noteikt attiecīgo finanšu instrumentu cenu izmaiņu virzienu, tiktu radīts risks apdraudēt šī sprieduma 21. punktā atgādinātos mērķus.

36 Proti, finanšu tirgu pieaugušās sarežģītības dēļ ir īpaši grūti precīzi novērtēt virzienu, kādā varētu notikt finanšu instrumentu cenu izmaiņas, kā ir atgādināts, tostarp Direktīvas 2003/124 preambulas 1. apsvērumā, kurā ir ietvertas atsauces uz vairākiem faktoriem, kas konkrētā situācijā varētu ietekmēt šīs cenas. Ja šajos apstākļos, kas vispārīgi var izraisīt no katra konkrētā ieguldītāja atkarīgu atšķirīgu novērtējumu, tiktu atzīts, ka informāciju var uzskatīt par tādu, kurai ir precīzs raksturs, tikai ar nosacījumu, ka tā ļauj noteikt attiecīgo finanšu instrumentu cenas izmaiņu virzienu, no tā izrietētu, ka informācijas turētājs varētu aizbildināties ar šajā ziņā pastāvošu neskaidrību, lai atturētos nodot atklātībai noteiktu šīs informācijas daļu, un šādi gūt labumu, kaitējot citiem ieguldītājiem tirgū.

37 Šajā kontekstā vēl ir jānorāda, ka no Direktīvas 2003/124 sagatavošanas darbiem izriet, ka atsauce uz iespēju izdarīt secinājumu attiecībā uz informācijas ietekmes uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu "virzienu", kura bija ietverta Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (*CESR*) Eiropas Komisijai sniegtās Tehniskās konsultācijas *CESR*/02-089d ar nosaukumu "*CESR* konsultācija par īstenošanas pasākumu, kuri attiecas uz priekšlikumu direktīvai par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, otro līmeni" ("CESR's Advice on Level 2 Implementing Measures for the proposed Market Abuse Directive") versijā, kura 2002. gada decembrī tika nodota sabiedriskajai apspriešanai, vēlāk tika svītrota tieši tādēļ, lai novērstu, ka šāda atsauce varētu tikt izmantota kā aizbildinājums informācijas nepubliskošanas gadījumā.

38 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai informācija varētu tikt uzskatīta par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē, tajos nav izvirzīta prasība, ka ar pietiekami lielu varbūtību ir jāvar secināt, ka, tiklīdz tā būs nodota atklātībā, tās iespējamā ietekme uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām īstenosies noteiktā virzienā.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 1. panta 1. punkts un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai informācija varētu tikt uzskatīta par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē, tajos nav izvirzīta prasība, ka ar pietiekami lielu varbūtību ir jāvar secināt, ka, tiklīdz tā būs nodota atklātībā, tās iespējamā ietekme uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām īstenosies noteiktā virzienā.

[Paraksti]